

13 פסוק 11
 סלחתי לה

11

70

and, when he knoweth (of it), be guilty	וְהוּא יֵדַע אִשָּׁם
in one of these (things);	לְאַחַת מֵאֵלֶּה:
5. and it shall be	5 וְהָיָה
when he shall be guilty	כִּי יֵאָשֵׁם
in one of these (things),	לְאַחַת מֵאֵלֶּה
then he shall confess	וְהִתְוַדָּה
that wherein he hath sinned;	אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָהּ: ←

כ"ג"א

2)

האשמות כך מפורש בספרי (נשא ב) ושם דרשו ואשמה הנפש היא והתודו בנין אב לכל המתים שיטענו וידוי:

Deuteronomy נְצִיבִים

בְּטוֹבָהּ וּבִפְרִי בְהַמְתִּיךָ וּבִפְרִי אֲדַמְתִּיךָ לְטוֹבָהּ כִּי יָשׁוּב
 10 יְהוָה לְשׁוֹשׁ עֲלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר-שָׂשׂ עַל-אַבְתְּיָהּ: כִּי
 תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה
 3) בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב אֶל-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-
 11 לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ: כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר לֵאמֹר
 12 לֹא בְשֵׁמִים הוּא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקַּח
 13 לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָה: וְלֹא-מֵעֵבֶר לָיִם הוּא לֵאמֹר
 מִי יַעֲבֹר-לָנוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם וְיִקַּח לָנוּ וְיִשְׁמַעְנוּ אֹתָהּ
 14 וְנַעֲשֶׂנָה: כִּי-קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מֵאֵד בְּפִיךָ וּבְלִבְבְּךָ
 15 לַעֲשׂוֹתָ:

4)

כ"ג"א p

הלכות תשובה א:א

כל מצות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בידון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתנדות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה ו) "איש או אשה כי יעשו" וגו' (במדבר ה ז) "והתנדו את חטאתם אשר עשו" זה ודאי דברים. ודאי זה מצות עשה. כיצד מתודין. אומר אפא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך וברי נסמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה. וזהו עקרו של ודאי. וכל המרבה להתנדות ומאריך בענין זה הרי זה משבח. וכן בעלי חטאות ואשמות בעת שמביאין קרבנותיהן על שגגתן או על

A. 1. Rabbi Joseph B. Soloveitchik zt"l drew a comparison to the area of halacha of property law where words that are in one's heart, that is ideas that remain unarticulated, are not words at all and are of no significance ('devarim she'balev ainan devarim', Kiddushin 49b). "Feelings, emotions, thoughts and ideas crystallize only after explicit verbal expression. Man knows and thinks many ideas which he cannot bring to his lips. Man can construct many psychological defenses within himself, refusing to acknowledge harsh reality. Vidui forces man to admit the facts as they really are, to express the painful truth." ('Chumash Mesoras HaRav', Sefer Yayikra, p.23)

Whoever states that Rebbe died shall be impaled with a sword (Ketubot 104a). The stark reality of his death was so painful that one could not bring himself to hear the truth expressed verbally. Man buries the truth as long as the truth is not verbalized. (Ibid. p. 24).

13. There is another aspect, the Rav suggested, that makes vidui so vital to teshuva. In a word, it is terribly painful to admit facts as they really are (On Repentance, p. 95). "To tear down the screen, to put into words what our hearts have already determined" is often agonizing. However it is precisely a "deep cleaning" that is needed in order to come to terms with our faults and transform ourselves. The Rambam in his formulation of the vidui adds the striking terms *boshti*, I am embarrassed (*Hilchot Teshuva* 1:1). Feeling that shame and in this context is cathartic and propels us to make lasting change. This is kind if pain is cleansing. There is a sacrifice on the altar; this is a sacrifice which involves breaking of the will "a torturous negation of human nature" (Ibid. 95).

ג' יוליא / כ"ג :

תנו רבנן עבירות שהתודה עליהן יום הכפורים זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בכה צריך להתודות יום הכפורים אחר ואם לא שנה בכה וסזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר כְּלֵב שֶׁב עַל קִיאוּ כְּסִיל שֹׁנֶה בְּאֶחָתָא

§ The Sages taught in the *Tosefta*: With regard to transgressions that one confessed on this Yom Kippur, he should not confess them on another Yom Kippur, since he has already been forgiven. But if he repeated those same transgressions during the year, he must confess them again on another Yom Kippur. And if he did not repeat them but did confess them again, about him the verse states: "As a dog that returns to its vomit, so is a fool who repeats his folly" (Proverbs 26:11), since it is inappropriate to go back and mention one's earlier sins.

רבי אליעזר בן יעקב אומר כל שכן שהוא משוגח שנאמר כי פשעי אני אדע ונסטאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים כְּלֵב שֶׁב עַל קִיאוּ וגו' כדרב הונא דאמר רב הונא פיון שעבר אדם עבירה ושנה בה היתרה לו היתרה לו סלקא דעתך אלא אימא נפשית לו כהיתר

Rabbi Eliezer ben Ya'akov says: If one confesses in subsequent years, all the more so is he praiseworthy, as he remembers his earlier sins and is thereby humbled, as it is stated: "For I know my transgressions; and my sin is ever before me" (Psalms 51:5).'

would admonish them for the evil they committed, for turning away from the path of righteousness, for not caring for the poor, the orphans, and the widows.

The Sovereign Heritage

Shlismith Meivelman

He was fearless, never afraid of the truth, but at the same time he would assure the town's Jews that God is merciful and gracious and never forsakes the sinner. "The Lord, the Lord, is a merciful and gracious God, slow to anger and abounding in kindness and truth, keeping mercy unto the thousandth generation, forgiving iniquity and transgression and sin" (Exodus 34:6-7).

3)

A subsequent incident involving Acher and R' Meir; מְעֵשָׂה בְּאֶחָד - AN INCIDENT OCCURRED WITH ACHER, WHO WAS RIDING ON A HORSE ON THE SABBATH, AS R' MEIR WAS WALKING BEHIND HIM IN ORDER TO LEARN TORAH FROM HIS MOUTH. At a certain point, [ACHER] SAID TO HIM, מֵאִיר חֲזוּר לְאַחֲרַי - MEIR, GO BACK, FOR I HAVE ALREADY CALCULATED THROUGH THE FOOTSTEPS OF MY HORSE THAT THE SABBATH BOUNDARY EXTENDS UNTIL HERE. [R' MEIR] REPLIED TO HIM, חֲזוּר בְּךָ - YOU TOO, GO BACK TO YOUR earlier Torah observance!

AND HAVE I NOT ALREADY TOLD YOU, I HAVE ALREADY HEARD FROM BEHIND THE PARTITION, EXCEPT FOR YOU, UNWILLING TO LEAVE MATTERS AS THEY WERE, [R' MEIR] GRABBED [ACHER] AND THRUST HIM INTO A BEIS MEDRASH. [ACHER] SAID TO A YOUNG BOY standing outside, RECITE YOUR VERSE FOR ME. [THE BOY] SAID TO [ACHER], THERE IS NO PEACE, HASHEM SAID, TO THE

2)

וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה | אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָיו וַפָּשַׁע וְחַטָּאתָה וְנִקְחָה: וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלֶתָנוּ:

Deuteronomy

נְצִיבִים

אֵלֶּהי אֲבֹתֵם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכּוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם 25 אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֶף יְהוָה 26 בָּאָרֶץ הַהִוא לְהִבָּיֵא עֲלֶיהָ אֶת-כָּל-הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה: וַיַּחֲשֵׂם יְהוָה מֵעַל אַדְמַתָּם בָּאָף וּבַחֲמָה 27 וּבְקִצָּף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַח אֶל-אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתָּרֹת 28 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: ם 1 וְהָיָה כִּי-יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּת אֶל-לִבְכֶּךָ בְּכָל-הַיּוֹמִים אֲשֶׁר 2 הִיָּיְחָף יְהוָה אֶלְהֶיךָ שְׂמָה: וְשָׁבַת עַד-יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעַתְּ בְּכָלֹּךָ כִּכְלֹ כִּכְלֹ אֲשֶׁר-אֲנֹכִי מַצְוֶה הַיּוֹם אֶתְּךָ וּבְנֶיךָ 3 בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ:

H